

Vilistlaste tagasivaated

HEIDI KOOLMEISTER

vilistlane

Õppisin Tartu Ülikooli filosoofia osakonnas aastatel 2009–2012, mil omandasin bakalaureusekraadi filosoofias ja kõrvale rida rahvusvahelistes suhetes (riigiteaduste instituudis). Filosoofia õpingute fookuses oli poliitikafilosoofia, mistõttu kirjutasin bakalaureusetöö teemal „Liberalism versus poliitiline paternalism: John Locke’i kriitika Sir Robert Filmeri *Patriarcha* aadressil“.

Filosoofiat sattusin õppima tutvudes Tartu Ülikooli õppevalikutega, kuna teadsin, et just selles Eesti ülikoolis soovin kõrghariduse omandada. Valisin kolme õppekava vahel – riigi- või õigusteadused ja filosoofia – ning valisin lõpuks viimase, kuna keskkooli lõpuks ei olnud veel endiselt selget visiooni, millises valdkonnas soovin töötada, ning filosoofia tundus andvat kõige laiemal võimaliku põhjal teadmiste osas, millega edasised valikud töövaldkonna osas oleksid avatud erinevatel erialadel. Senine kogemus on näidanud, et ma ei pidanud pettuma. Sest lõppude lõpuks, kui tööturule suundume, siis ei anna ükski õppekava üks-ühele seda, mida on vaja realselt tööturul teha, seevastu filosoofia annab väga tugevad oskused tööd teha.

Bakalaureuseõpingute jooksul filosoofias õppisin kõige olulisemana argumenteerimist, kriitilist mõtlemist ja teadustöö

kirjutamise oskuseid, mis on erinevate töökohtade juures suureks eeliseks. Need oskused tulenesid erinevatel teemadel läbi viidud seminarides osalemise kaudu, kus nõutud oli nii aluseks oleva teksti põhjalik läbitöötamine, argumentatsiooni kriitiline analüüs, erinevate teadustööde kirjutamine ning samas ka omapoolsete argumentide avalik esitamine interaktiivses debatis teiste tudengite ja seminarijuhendajaga. Pärast bakalaureusekraadi omandamist jätkasin magistrikraadi omandamiseks õpingud TÜ riigiteaduste instituudis rahvusvaheliste suhete erialal. Tulenevalt huvist poliitika-filosoofia vastu kirjutasin magistritöö teemal „The Question of Agency in Humanitarian Intervention: Cosmopolitan Approaches“, mis oli üks vähestest poliitika teooriat käsitlevatest lõputöödest antud instituudis. Võin öelda, et filosoofia õpingud oli parim alus, mida sotsiaalteaduste valdkonna inimene võib saada.

Nii bakalaureuse- kui magistriõpingute jooksul täiendasin teadmisi Erasmus ja DoRa 7 stipendiumi toetusel Itaalias Università di Bologna’s. Välismaal õppimine on suurepärane viis täiendamaks oma erialaõpinguid ja saamaks teist perspektiivi valitud õppesuunale. Samuti kasutasin õpingute vältel võimalust täiendada

õpinguid praktika näol Rahvusvahelise Migratsioonorganisatsiooni (IOM) Eesti kontoris. Õpingute lõpetamisele järgnevalt olen töötanud peamiselt avalikus sektoris, varasemalt Sotsiaalministeeriumis puuetega ja eakate inimeste õiguste kaitse nõunikuna ja täna Välisministeeriumis inimõiguste lauaülemana. Üldjuhul tuleb täna töökojal olla valmis väga erineva sisu ja vormiga tööülesanneteks, milleks on vajalikud mitte niivõrd konkreetsed faktiteadmised kui

oskuslikud töömeetodid. Filosoofia õpingud on andnud väga laia aluspõhja töötamiseks väga erinevatel erialadel ning kahtlemata avalikus sektoris on tugeva analüüsivõime ja argumenteerimisoskusega noortel kvalifitseeritud inimestel väga head võimalused läbilöömiseks.

Lisaks sain sealt sõbrad kogu eluks, kuna mitmete oma kursusekaaslastega oleme siiani väga tihedalt seotud.

PEETER RAUDSIK

vilistlane

Gümnaasiumi lõpus oli mul ülikoolis õppimise osas selge soov – minna Tartu Ülikooli ajalugu õppima! Paraku või pigem oleks vast õigem öelda õnneks läks see plaan aga luhta, kuna jäin toona napilt tasuta kohast ilma. See ootamatu muutus viiski mu filosoofiaõpingute juurde, mis esialgu olid küll jätkuvalt veel mõeldud asenduseks, enne kui eriala vahetan.

Ent juba esimese semestri lõpul 2009. aasta talvel sain aru, et filosoofial on mulle pakkuda hoopis enam kui algul oskasin oodata. Viimane leidis kinnitust nii järgnevate ülikooliaastate vältel kui ka hiljem tööriindel.

Kuigi vaba tahte olemasolu seatakse selle kolme aasta jooksul korduvalt kahtluse alla, siis minu jaoks seisneb filosoofia bakalaureuseaja peamine väärtus just vabaduses valida. Filosoofia tudeng saab otsustada, kas ta soovib end uputada suurte mõtlejate tekstidesse, kaevuda tehisintellekti pähe, harutada lahti poliitiliste süsteemide nähtamatud traageliidid või veeta unetuid öid otsides mõtestatud vastuseid igavikulistele

küsimustele õnnest, surmast ja armastusest.

Ent nende teemavalikute kõrval annavad filosoofiaõpingud ka praktilisi oskusi, millest tööturul puudust tuntakse. Siinkohal tahan eeskätt osutada just kriitilisele lugemis- ja kirjutamisoskusele. Ilma võimeta suruda keerukad sündmused paari tuhande tähemärgi sisse, oleks kindlasti nii mõnedki mu ajaleheartiklid ja välispoliitilised analüüsid Postimehe ning Diplomaatia lehekülgedel jäänud hoopis nõrgemaks. Kolme aasta jooksul kirjutatud erinevatest filosoofilistest esseedest paremat lihvimispinki analüüsi- oskuse teravdamiseks on raske leida. Seejuures ei tohiks ära unustada, et filosoofia õppimise raames avaneb tudengil võimalus ka teha tõsiseid uurimistöid, mis viivad õppuri otse algallikate juurde. Enda õpingute ajast meenuvad kohe mitmed tunnid Kirjandusmuuseumi arhiiviriulite vahel, lugedes ärkamisaegsete mõtlejate sõnavõtte ja otsides eesti rahvusluse lätet. Ajal, mil maailm püüab hakkama saada võltsuudiste ja valetõdedega on oskusel “minna ja ise järele uurida” selgelt kasvav väärtus.

Kõike eelnevat on hiljem ka töömaastik kinnitanud. Nii maandusin pärast ülikooli lõppu Eesti Rahvusringhäälingus välisuudiste toimetaja ametikohal. Siinkohal on paslik ära mainida, et minu jaoks on filosoofia erialal õpitu muutunud tihti just väärtuslikuks vahendiks teiste elualade tundmaõppimiseks ja huvide edendamiseks. Viimastest vast olulisim on olnud mu töö araabiamaailmaga. Oma magistrikraadi, sedakorda küll rahvusvahelistes suhetes, tegingi juba kodust kaugel Kataris. Samas ei saa varasemat filosoofia rolli siinkohal kuidagi alahinnata, sest eelpool mainitud

vajalike oskuste arendamise kõrval on kasu olnud ka otseselt õpitust. Nii näiteks algab minu sel aastal loetav kursus Eesti Diplomaatide koolis just loenguga orientalismist – teemast millest kirjutasin muuhulgas ka oma bakalaureusetöö.

Peeter on hiljem tegelenud põhjalikult araabiamaade uurimise, tõlkimise ja loengute andmisega. Pikemalt saab Peetri tegemistest kuulda Globaalsete Eestlaste taskuhäälingus: <http://memokraat.ee/2017/09/arabist-peeter-raudsik-kuidas-moista-araabia-maid/>